

ἀπεδῶ ἐπίρρ. ἀπῶδε Κεφαλλ. Κύπρ. ἀπῶδι Ἡπ. ἀπῶδε Κύθηρ. ἀπῶτε Καλαβρ. (Μπόβ.) ἐπῶδε Κρήτ. Κύθηρ. ἐπῶδιὰ Κύθηρ. ἀπεδῶ κοιν. ἀπιδῶ βόρ. ἰδιῶμ. ἀπιδου Καπ. ἀπιδε Καπ. ἀπιδι Καπ. ἀπεῶ Καπ. (Ἀξ.) ἀπεροῦ Καπ. (Ἀραβάν.) ἀπεδὰ Κῶς Ρόδ. κ. ἄ. ἀπιδὰ Καπ. (Φλογ.) ἀπερὰ Καπ. (Ἀραβάν.) ἀπεδῶ Σὺμ. ἀπεδωνὰ Χίος ἀπέδω ἄγν. τόπ. ἀπέδον Ἡπ. (Ζαγόρ. Σχωρ. κ. ἄ.) ἀπέδιον Λέσβ. (Μόλυβδ. κ. ἄ.) ἀποδῶ κοιν. ἀπουδῶ βόρ. ἰδιῶμ. καὶ Σὺμ. ὀπουδῶ Καπ. (Σιλ.) ἀποδῶς Σχίαθ. — ΑΠαπαδιαμ. Τὰ μετὰ θάνατ. 77 ἀποδωνὰ Χάλκ. Χίος ἀπουδωνὰ Σκόπ. ἀπογωνὰ Χίος ἀπογωνὰ Χίος (Πυργ.) ἀπόδω Κέρκ. (Ἀργυράδ.) Παξ. ἀποδῶδὰ Θήρ. ἀπογιά Καρπ. ἀπ-ποῖα Χάλκ. ἀπόγιον Σαμοθρ. ἀπουδουγιά Στερελλ. (Εὐρυταν.) ἀπομνὰ Χίος (Καλαμ.) ἀπονὰ Χίος (Πυργ.) ἀποδὰ Κρήτ. Κύπρ. Νάξ. (Ἀπύρανθ.) ἀπαδὰ Πόντ. (Κερασ. Κοτύωρ. Σάντ. Τραπ. Χαλδ.) ἀπαδαχὰ Πόντ. (Ὁφ.) ἀπαδαχὰν Πόντ. (Ὁφ.) ἀπαδαχάνας Πόντ. (Ὁφ.) ἴπῶδε Κρήτ. Κύθηρ. Κύπρ. ἴπῶδες Κρήτ. ἴπῶδιὰ Κύθηρ. ἴπεδῶ Α.Ρουμελ. (Σωζόπ.) Μακεδ. (Γκιουβ.) ἴπεδῶνα Ἰμβρ. ἴπέδου Θράκ. ἴποδῶ Εὐβ. (Αὐλωνάρ. Κονίστρ. Ὀρ.) Καρ. (Μύλασσ.) ἴπουγδῶ Λήμν. ἴποδωνὰ Ἀστυπ. ἴπουδωνὰ Θάσ. ἴποδὰ Κύπρ. (Πάφ. κ. ἄ.) ἴπουδὰ Ρόδ. ἴπουδανὰ Ρόδ. ἴπογὰ Κύπρ. ἴπαδὰ Κρήτ. ἴπαδὲ Κρήτ.

Τὸ μεσν. ἐπίρρ. ἀπεδῶ, παρ' ὃ καὶ ἀποδῶ. Ὁ τύπ. ἀπέδω καὶ ἐν Χρον. Μορ. Η στ. 890 (ἐκδ. JSchmitt) «ἀπέδω ἐτοῦτο τὸ κίονι ὀφείλουν ἐγκρεμνίσαι». Ὁ τύπ. ἀπῶδε καὶ ἐν Στάθῃ πρᾶξ. Β' στ. 5 (ἐκδ. ΚΣάθα σ. 127). Οἱ τύπ. ἐπῶδε, ἴπῶδε καὶ ἴπῶδες καὶ παρὰ Φωσκόλ. Φορτουνᾶτ. πρᾶξ. Β' στ. 243, πρόλ. στ. 113 καὶ πρᾶξ. Γ' στ. 609 (ἐκδ. ΣΞανθοῦδ.) Τὸ ἀποδὰ καὶ ἐν Θρήν. Κωνπλ. στ. 869 (ἐκδ. AEllissen 3,224). Οἱ τύπ. ἀπεροῦ καὶ ἀπερὰ Ἀραβαν. κανονικοί, διότι αὐτόθι ἀντὶ δ πανταχοῦ ἀπαντᾷ ρ. Τὸ ἀπογωνὰ κατ' ἀνάπτυξιν τοῦ γ ἐκ τοῦ ἀποωνὰ <ἀποδωνὰ. Οἱ τύπ. ἀπαδαχὰ, ἀπαδαχὰν καὶ ἀπαδαχάνας μετὰ τοῦ Τουρκ. μορ. χὰ, ὡς ἀπεδωνὰ κττ. μετὰ τοῦ νὰ καὶ ἀπουδουγιά μετὰ τοῦ γιά.

1) Τοπικῶς ἐπὶ κινήσεως ἢ καθόλου σχέσεως ἀπὸ τόπου, ἐκ τούτου τοῦ μέρους, ἐντεῦθεν κοιν. καὶ Καλαβρ. (Μπόβ.) Καπ. (Ἀραβάν. κ. ἄ.) Πόντ. (Κερασ. Κοτύωρ. Ὁφ. Σάντ. Τραπ. Χαλδ.): Ἀνέβα-ἐλα-κατέβα-πᾶρε-πέρασε-πῆγαινε ἀπεδῶ. Ἀπεδῶ θὰ πάρῃς τὸν κατήφορο. Ἀπεδῶ ὡς ἐκεῖ. Τ' ἀπεδῶ μέρος - ἢ ἀπεδῶ μερῶς κοιν. Σὺν ἴπεδῶ ποῦ πάεις θὰν ἔρτη ὥρα νὰ μᾶς χρειαστῇς (ἐκ παραμυθ.) Α.Ρουμελ. (Σωζόπ.) Ἀπαδαχὰ ἐσκῶθε Ὁφ. Πατατήρα ποδὰ Κύπρ. (Πάφ.) || Φρ. Ἀποδῶ εἶχε, ἀποκεῖ εἶχε, τὰ κατάφερε (ἐπὶ κατορθώματος κατόπιν πολλῶν προσπαθειῶν). Ἀποδῶ τὸν εἶχε, ἀποκεῖ τὸν εἶχε, τὸν ἔφερε ὅς τὰ νερά του (τὸν ἔπεισε κατόπιν πολλῶν προσπαθειῶν). Ἀποδῶ! (φρ. λεγομένη, ἐνῶ ἐπιδεικνύεται ὁ ἀγκὼν τῆς δεξιᾶς χειρὸς τοῦ λέγοντος, πρὸς δήλωσιν τοῦ ἀδυνάτου νὰ γίνῃ, οἶον: ἀποδῶ θὰ τὸ πάρῃς, δηλ. οὐδέποτε). Ἀπεδῶ πᾶν κ' οἱ ἄλλοι ἢ κί ἄλλοι (ἔφυγε, διέφυγε, ἐξηφανίσθη) κοιν. Τοῦ ὅδε ἀποδῶ, τοῦ ὅδε ἀποκεῖ (ἐπὶ τοῦ καταβάλλοντος πᾶσαν προσπάθειαν πρὸς ἐπιτυχίαν σκοποῦ τινος) πολλαχ. Ἐξ' κί ἀπαδά! (ἔξω ἀπεδῶ. Ἐπὶ ἀποτροπῆς κακοῦ) Κοτύωρ. || Παροιμ. Ἀπεδῶ κί ἀπεκεῖ, πάει ἢ μέρα σήμερα (ἐπὶ τοῦ ἀσκόπως ἐργαζομένου) ἄγν. τόπ. Ὅσῳ ναι ἀποδῶ ὡς ἐκεῖ, ἄλλο τόσο εἶναι κί ἀποκεῖ ὡς ἐδῶ (ἐπὶ πραγμάτων ἰσαξίων ἢ ἐπὶ δυσεξιχνιάστων) Πελοπ. (Καλάβρυτ.) || Αἰνιγμ. Πέρα βουνό, ἴπῶδες βουνό καὶ ὅς τῇ μέσῃ μαῦρος κριὸς καὶ φωνάζει (ἢ χύτρα ἐπὶ τῶν πυρομάχων) Κρήτ. || Ἄσμ.

* Ἀσπρα μου περιστέρια, μαῦρα μου πουλλιά,
ὅς τὸν τόπον ποῦ θὰ πάτι ἴπεδον νὰ ῥθιτι
κί ἴπεδον νὰ διαβῇτι, νὰ χαμπηλώσιτι

Θράκ.

Θαδώνουσαι τ' ἀμμάθια μου, τὸ στήθος μου λαφάσσει
καὶ φαίνουσαι μου τὰ βουνὰ πέρα κ' ἐπῶδε ὑπάσι
(λαφάσσει = λαχανιάζει) Κρήτ.

Βασιλικά καὶ λασμαρὶν καὶ θυόσμιν εἶσαι μέσα,
ἔκαμὲ με μία χωρκατοῦ νὰ φύω πογὰ μέσα

Κύπρ. Συνών. * ἀπ' αὐτῇ - τῇ μερῶς, ἀπεδῶ θε. β) Μετὰ οὐσ. ἢ ἀντων., ἐνίοτε νοουμένων, εὐχρηστεῖ ἢ λ., ὅταν ὁ λέγων δεικνύῃ συγχρόνως καὶ τὸ περὶ οὗ ὁ λόγος πρόσωπον, καὶ ἰσοδυναμεῖ πρὸς τὴν δεικτικὴν ἀντων. οὗτος σύνηθ.: Ἡ ἀδερφή μου ἀποδῶ. Ὁ κύριος ἀποδῶ. Ἀπεδῶ κατὶ ξέρε. Πβ. ἀπαντοῦ 2. 2) Χρονικῶς, ἀπὸ τοῦδε, ἀπὸ τῶρα κοιν. καὶ Καπ.: Ἀπεδῶ ὡς τοῦ χρόνου - καὶ πέρα - κ' ἐμπρὸς κοιν. Ἀπεδῶ κ' ἐκεῖ - κ' ὕστερα (εἰς τὸ ἐξῆς, τοῦ λοιποῦ) πολλαχ. Ἀπέδον κεῖθι (ἀπεδῶ καὶ εἰς τὸ ἐξῆς) Ἡπ. Ἀπῶδε κί ὧδε (συνών. τῇ προηγουμένῃ) Κύπρ. Ἀπιδὶ ὀτέρου (ἀπεδῶ κ' ὕστερα) Καπ. Ἀπιδ' ἐμδρὸ (πρὶν ἀπὸ τῶρα) αὐτόθ. Ἀποδῶ καὶ θυό - τρία χρόνια (πρὸ δύο - τριῶν ἐτῶν) πολλαχ. Ἀποδῶ κ' ἓνα μῆνα θὰ στεφανωθῶ (μετὰ ἓνα μῆνα) Τήν. Ἀποδῶ καὶ μὴν βδομάδα θὰ βγάλουνε λάδι (μετὰ μίαν ἐβδομάδα) Κίμωλ.

* **ἀπεδῶ-ἄνωθεν** ἐπίρρ. ἀπαδάνθεν Πόντ. (Χαλδ.) ἀπαδαχὰ-ἄνθε Πόντ. (Ὁφ.)

Ἐκ τῶν ἐπιρρ. ἀπεδῶ καὶ ἄνωθεν.

Ἀπεδῶ παραπάνω ἐνθ' ἄν.: Ἀπαδάνθεν ἐπέραν τὸ χτήνον κ' ἐδέβαν πλάν (ἀπεδῶ παραπάνω ἐπῆραν τὴν ἀγελάδα καὶ ἀνεχώρησαν) Χαλδ.

* **ἀπεδῶ-ἄνωθεν-κ'** ἔσω ἐπίρρ. ἀπαδάνθεν-κ' Πόντ. (Χαλδ.)

Ἐκ τῆς ἐπιρρ. συνεκφορᾶς ἀπεδῶ ἄνωθεν κ' ἔσω.

* Ἰσα ἀπὸ τῶν ἀνωτέρω ἐδῶ μερῶν (τῆς κινήσεως νοουμένης ὀριζοντίας ἐπὶ ἐδάφους ὑπερτέρου τοῦ τοπικοῦ σημείου τοῦ λέγοντος): Ἀπαδάνθεν-κ' πάει ἢ στράτα (ἀπὸ τὰ παραπάνω ἐδῶ μέρη πηγαίνει κατ' εὐθείαν ὁ δρόμος).

* **ἀπεδῶ-ἄνωθεν-κί ἄνω** ἐπίρρ. ἀπαδάνθεν-κί Πόντ. (Χαλδ.)

Ἐκ τῆς ἐπιρρ. συνεκφορᾶς ἀπεδῶ ἄνωθεν κί ἄνω.

Ἀπὸ τῶν παραπάνω ἐδῶ μερῶν πρὸς τὰ ἄνω (τῆς πρὸς τὰ ἄνω κινήσεως νοουμένης ἀπὸ μέρους ἀνωτέρου τοῦ τοπικοῦ σημείου εἰς τὸ ὅποιον εὐρίσκεται ὁ λέγων): Ἀπαδάνθεν-κί ἄνω βόσκουνταν τὰ πρόβατα καὶ πάγ'νε (ἀπὸ τὰ παραπάνω ἐδῶ μέρη βόσκουν τὰ πρόβατα καὶ προχωροῦν πρὸς τὰ ἄνω).

* **ἀπεδῶ-ἄνωθεν-μέρου** ἐπίρρ. ἀπαδάνθεν-μέρ' Πόντ. (Χαλδ.)

Ἐκ τῶν ἐπιρρ. ἀπεδῶ, ἄνωθεν καὶ μέρου.

Ἀπὸ τῶν ἀνωτέρω που μερῶν: Ἀπαδάνθεν-μέρ' ἔκλεψαν τὸ ζῶν.

ἀπεδῶ-ἀπάνω ἐπίρρ. κοιν. ἴπῶδιαπάνω Κύθηρ. ἀπαδαπάν' Πόντ. (Κοτύωρ. Χαλδ.)

Ἐκ τῶν ἐπιρρ. ἀπεδῶ καὶ ἀπάνω.

Ἀπεδῶ ἐπάνω ἐνθ' ἄν.: Ἀπαδαπάν' ἄσ' σὸ δῶμαν ἐρροῦσαν ἀφκὰ (ἔπεσε κάτω) Χαλδ.

* **ἀπεδῶ-ἀπάνωθεν** ἐπίρρ. ἀπαδαπάνθεν Πόντ. (Τραπ. Χαλδ.)

***ἀπεδῶ-ἀπάνω-καὶ κάτω**

— 377 —

***ἀπεδῶ-ἔμπροσθεν-κι ἄνω**

Ἐκ τῶν ἐπιρρ. ἀπεδῶ καὶ ἀπάνωθεν.

Ἀπεδῶ παραπάνω: Ἀπαδανῶθεν ἀσ' σὴ χωράφι' τὸ κινάρι.

***ἀπεδῶ-ἀπάνω-καὶ κάτω** ἐπίρρ. ἀπαδαπαγκαικὰ Πόντ. (Κοτύωρ. Χαλδ.) ἀποδαχαμπάν'-τῶν Πόντ. (᾽Οφ.) Ἐκ τῆς ἐπιρρηματ. συνεκφορᾶς ἀπεδῶ ἀπάνω καὶ κάτω.

Ἀπεδῶ ἄνωθεν πρὸς τὰ κάτω ἔνθ' ἄν.: Ἀπαδαπαγκαικὰ ἐκατέβεν Χαλδ.

***ἀπεδῶ-ἀπάνω-κ' ἔσω** ἐπίρρ. ἀπαδαπαγκέσ' Πόντ. (Κοτύωρ. Χαλδ.) ἀπαδαχαμπάν'-τῶν Πόντ. (᾽Οφ.)

Ἐκ τῆς ἐπιρρηματ. συνεκφορᾶς ἀπεδῶ ἀπάνω κ' ἔσω. Ἀπὸ τὰ ἐπάνω ἐδῶ μέρη (τῆς κινήσεως νοουμένης ὀριζοντίας) ἔνθ' ἄν.: Ἐρθεν κ' ἐξέγενε τὰ ζὰ ἀπαδαπαγκέσ' ἀσ' σ' ὁμάλ' (ἦρθε καὶ ἀπεμάκρυνε τὰ ζῶα ἀπεδῶ ἀπάνω ἀπὸ τὸ ὁμαλὸν μέρος) Χαλδ.

***ἀπεδῶ-ἀπάνω-κι ἄνω** ἐπίρρ. ἀπαδαπαγκιάν' Πόντ. (Χαλδ.)

Ἐκ τῆς ἐπιρρηματ. συνεκφορᾶς ἀπεδῶ ἀπάνω κι ἄνω.

Ἀπεδῶ ἐπάνω πρὸς τὰ ἄνω (τῆς κινήσεως νοουμένης ἐπὶ ὑψωμάτων καὶ ἀκρωρειῶν): Ἀπαδαπαγκιάν' ἐξέβεν ἀπάν' ὅσ' ὁμάλ' (βγήκε ἐπάνω, ἀνῆλθεν εἰς τὸ ὁμαλὸν μέρος).

***ἀπεδῶ-ἀπέσω** ἐπίρρ. ἀπαδαπέσου Πόντ. (Οἰν.) ἀπαδαπέσ' Πόντ. (Τραπ. Χαλδ.) ἀπαδαμπέσ' Πόντ. (᾽Οφ.) ἀπαδαχαμπέσ' Πόντ. (᾽Οφ.)

Ἐκ τῶν ἐπιρρ. ἀπεδῶ καὶ ἀπέσω.

Ἀπεδῶ μέσα ἔνθ' ἄν.: Ἀπαδαπέσ' ἀσ' σ' ὁσπίτ' ἐξέβεν Χαλδ.

***ἀπεδῶ-ἀπέσω-καὶ κάτω** ἐπίρρ. ἀπαδαπεδοκικὰ Πόντ. (Χαλδ.) ἀπαδαπιδοκικὰ Πόντ. (Χαλδ.) ἀπαδαπιδαικὰ Πόντ. (᾽Οφ.) ἀπαδαχαμπιδαικὰ Πόντ. (᾽Οφ.)

Ἐκ τῆς ἐπιρρηματ. συνεκφορᾶς ἀπεδῶ ἀπέσω καὶ κάτω.

Ἀπεδῶ μέσα ἀκριβῶς ἔνθ' ἄν.: Ἀπαδαπεδοκικὰ ἀσ' σὸ κεπὶν κατ' ἐκλεγεν τὸ μακέλλ' (ἀπεδῶ μέσα ἀκριβῶς ἀπὸ τὸν κῆπον κάποιος ἐκλεψε τὴν σκαπάνην) Χαλδ.

***ἀπεδῶ-ἀπέσω-κ' ἔσω** ἐπίρρ. ἀπαδαπεδοκέσ' Πόντ. (Χαλδ.) ἀπαδαπιδοκέσ' Πόντ. (Χαλδ.) ἀπαδαπιδέσ' Πόντ. (᾽Οφ.) ἀπαδαχαμπιδέσ' Πόντ. (᾽Οφ.)

Ἐκ τῆς ἐπιρρηματ. συνεκφορᾶς ἀπεδῶ ἀπέσω κ' ἔσω.

Ἀπὸ τῶν ἐντὸς που ἐνταῦθα μερῶν (τῆς κινήσεως νοουμένης ὀριζοντίας) ἔνθ' ἄν.: Ἐβγαλ' τὰ ζὰ ἀπαδαπιδέσ' ἀσ' σὸ χωράφ' (βγάλτε τὰ ζῶα ἀπεδῶ μέσα ἀπὸ τὸ χωράφι, τὰ ὅποια εἶναι διεσκορπισμένα ἐδῶ καὶ ἐκεῖ) Χαλδ.

***ἀπεδῶ-ἀπέσω-κι ἄνω** ἐπίρρ. ἀπαδαπεδοκιάν' Πόντ. (Χαλδ.) ἀπαδαπιδοκιάν' Πόντ. (Χαλδ.) ἀπαδαχαμπιδοκιάν' Πόντ. (᾽Οφ.)

Ἐκ τῆς ἐπιρρηματ. συνεκφορᾶς ἀπεδῶ ἀπέσω κι ἄνω.

Ἀπεδῶ μέσα πρὸς τὰ ἄνω (τῆς κινήσεως νοουμένης ἐπὶ ἀνωφερείας διὰ μέσου ἀντικειμένων) ἔνθ' ἄν.: Ἀπαδαπεδοκιάν' ἀσ' σ' ὁρμάν' ἐπῆεν (ἐπῆγε πρὸς τὰ ἄνω διὰ μέσου τοῦ δάσους) Χαλδ. Ἀπαδαπεδοκιάν' ἀσ' σὰ χωράφῃ ἐξέβεν (βγήκε ἐπάνω διὰ μέσου τῶν χωραφίων) αὐτόθι.

***ἀπεδῶ-ἀποκάτω** ἐπίρρ. ἀπαδαφκά Πόντ. (Κοτύωρ. Χαλδ.)

Ἐκ τῶν ἐπιρρ. ἀπεδῶ καὶ ἀποκάτω.

Ἀπεδῶ κάτω: Ἀπαδαφκά ἀσ' σ' ὁρμίν' (ρυάκι).

***ἀπεδῶ-ἀποκάτωθεν** ἐπίρρ. ἀπαδαποκάθεν Πόντ. (Τραπ. Χαλδ.)

Ἐκ τῶν ἐπιρρ. ἀπεδῶ καὶ ἀποκάτωθεν.

Ἀπεδῶ παρακάτω.

***ἀπεδῶ-ἀποκάτω-καὶ κάτω** ἐπίρρ. ἀπαδαφκα-καί Πόντ. (Χαλδ.) ἀπαδαφκάκαι Πόντ. (Κοτύωρ.)

Ἐκ τῆς ἐπιρρηματ. συνεκφορᾶς ἀπεδῶ ἀποκάτω καὶ κάτω.

Ἀπεδῶ παρακάτω κοντὰ ἔνθ' ἄν.: Ἀπαδαφκαί ἀσ' σὴ μαντρί' τὴν πόρταν ἐχάθεν τ' ἰφτάρ' (ἀπεδῶ παρακάτω κοντὰ ἀπὸ τὴν πόρτα τῆς μάνδρας ἐχάθη τὸ φτυάρι) Χαλδ.

***ἀπεδῶ-ἀποκάτω-κ' ἔσω** ἐπίρρ. ἀπαδαφκακέσ' Πόντ. (Κοτύωρ. Χαλδ.)

Ἐκ τῆς ἐπιρρηματ. συνεκφορᾶς ἀπεδῶ ἀποκάτω κ' ἔσω.

Ἀπὸ τῶν ἐδῶ κάτω που μερῶν (τῆς κινήσεως νοουμένης ὀριζοντίας) ἔνθ' ἄν.: Ἀπαδαφκακέσ' ἀσ' σὸ χωράφ' ἐδέβεν (παρῆλθε) Χαλδ.

***ἀπεδῶ-ἀποκάτω-κι ἄνω** ἐπίρρ. ἀπαδαφκακιάν' Πόντ. (Χαλδ.) ἀπαδά-ἐπουκατιάν' Πόντ. (᾽Οφ.) ἀπαδά-ἐπουκατιάν' Πόντ. (᾽Οφ.)

Ἐκ τῆς ἐπιρρηματ. συνεκφορᾶς ἀπεδῶ ἀποκάτω κι ἄνω.

Ἀπεδῶ ἀποκάτω πρὸς τὰ ἄνω ἔνθ' ἄν.: Ἀπαδαφκα-κιάν' ἀσ' σὸ χωράφ' ἐξέβεν ἀπάν' (ἀπεδῶ ἀποκάτω ἀπὸ τὰς ὑπωρείας τοῦ χωραφιοῦ ἀνέβη ἐπάνω) Χαλδ.

***ἀπεδῶ-ἄρτι** ἐπίρρ. ἀπεδάριτε Τσακων. ἀπάδαριτε Σύμ. ἀπάαριτε Σύμ. ἀπάαριτ' Σύμ. ἀπάριτε Σύμ.

Ἐκ τῶν ἐπιρρ. ἀπεδῶ καὶ ἄρτι. Πβ. καὶ μεσν. ἀπο-δάριτε ἐν Χρον. Μορ. Η 2731 (ἐκδ. JSchmitt) «ἐγὼ ἀπο-δάριτε ἐπλήρωσα τὰ ἔτη τῆς ζωῆς μου».

Ἀπὸ τοῦδε, ἀπὸ τώρῃ ἔνθ' ἄν.: Ἀπάαριτ' ἀπ-πέσουμεν (ἀπὸ τώρῃ θὰ κοιμηθῶμεν) Σύμ. || Φρ. Ἀπάδαριτε καὶ νὰ πάη (ἀπὸ τοῦδε καὶ εἰς τὸ ἐξῆς) αὐτόθι.

***ἀπεδῶ-ἐκεῖ** ἐπίρρ. ἠωδεαρεῖ Κύθηρ. ἀπέδεκει Χίος ἀπέδατσει Λέσβ.

Ἐκ τῶν ἐπιρρ. ἀπεδῶ καὶ ἐκεῖ.

1) Ἐδῶ καὶ ἐκεῖ Κύθηρ. 2) Ἀπεκεῖ ἀκριβῶς Λέσβ. Χίος: Σύφτωσι περὶ ἑνὸς ἀβιζ-ζῆς Βικιανὸς ἀπέδεκει Χίος Ἀπέδεκει ποῦ σοῦ πα ἦρτε αὐτόθι. Ἀπέδεκει νὰ πᾶς αὐτόθι.

***ἀπεδῶ-ἐκεῖθεν** ἐπίρρ. ἀπιδουκεῖθι Ἡπ. (Ζαγόρ.) ἠωδεαρεῖδ Κυθήρ.

Ἐκ τῶν ἐπιρρ. ἀπεδῶ καὶ ἐκεῖθεν.

1) Ἀπεδῶ καὶ ἀπεκεῖ Κύθηρ.: Ἐπάαινε ἠωδεαρεῖδε. 2) Χρονικῶς, πλέον Ἡπ. (Ζαγόρ.): Τώρ' ἀπιδουκεῖθι.

***ἀπεδῶ-ἔμπροσθεν** ἐπίρρ. ἀπαδαέμπρ' Πόντ. (Χαλδ.) Ἐκ τῶν ἐπιρρ. ἀπεδῶ καὶ ἔμπροσθεν, δι' ὅ ἰδ. ἔμπρός. Ἀπεμπρός ἐδῶ, ἀπεδῶ κοντά: Ἀπαδαέμπρ' ἐσ' κῶθεν (ἐσηκώθη).

***ἀπεδῶ-ἔμπροσθεν-κ' ἔσω** ἐπίρρ. ἀπαδαέμπρ'-κέσ' Πόντ. (Χαλδ.)

Ἐκ τῆς ἐπιρρηματ. συνεκφορᾶς ἀπεδῶ ἔμπροσθεν κ' ἔσω.

Ἀπὸ τῶν ἐμπροσθίων ἐδῶ μερῶν ἴσα πέρα: Ἀπαδα-έμπρ'-κέσ' ἐδέβεν (ἐπέρασεν ἐμπρός ἀπεδῶ διεθυνόμενος ἴσα πέρα κατ' εὐθεῖαν γραμμὴν).

***ἀπεδῶ-ἔμπροσθεν-κι ἄνω** ἐπίρρ. ἀπαδαέμπρ'-κιάν' Πόντ. (Χαλδ.)

